

РЕШЕНИЕ

№ 4619

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3168** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „В и Д ИНВЕСТМЪНТ“ ООД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения процесуален представител - адв.Д. И., срещу решение от 09.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 4904/2020 г. от Софийски районен съд, 18-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-006344/13.01.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ–С.), с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.415, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда“, чрез процесуалния си представител - юрк.К., оспорва жалбата. Моли съда да остави обжалваното решение в сила, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира

касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна, но по различни от изложените в нея съображения.

Разпоредбата на чл.63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл.348, ал.1 от НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.

В случая Софийски районен съд е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. В обжалваното решение не са изложени фактически констатации. Въпреки че в него са обсъдени доводите и възраженията на страните, решението не отговаря на изискванията на чл.172а, ал.2 от АПК, чиято разпоредба гласи, че към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда, независимо от това че производството се развива по правилата на НПК. Това е общо съдържание на решението, на което следва да отговаря всяко едно съдебно решение, дори постановено в производство по ЗАНН.

Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава и да препраща към установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Последните подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка. При новото разглеждане СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора, с решението разноси не следва да се възлагат. На основание чл.226, ал.3 във вр. с чл.228 от АПК във вр. с чл.63, ал.3 от ЗАНН, СРС при новото разглеждане на делото ще се произнесе и по разноските за водене на делото пред настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл.222, ал.2, т.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 09.02.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 4904/2020 г. от Софийски районен съд, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.